

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Sebő Gyula pártfogó ügyvéd (....) által képviselt II.rendű felperes neve (....) felperesnek, a dr. II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) I. rendű és IV.rendű alperes neve (....) II. rendű alperesek ellen tartozás megfizetése iránt indított perében a Nógrád Megyei Bíróság 2011. június 29. napján kelt, P...../2010/28. sorszámú ítélete ellen a felperes 31. sorszám alatti fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

A felperes teljes személyes költségmentessége folytán feljegyzett 25 100 (Huszonötezer-egyszáz) forint összegű fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Megállapítja, hogy a pártfogó ügyvéd díját teljes egészében az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet indokolása szerint a peres felek (helyesen: a felperes és a II. rendű alperes) házasságát a Salgótarjáni Városi Bíróság az 1989. április 16-án jogerőre emelkedett P.20.142/1989/3. számú ítéletével bontotta fel. A II. rendű alperes a peres felek közös tulajdonát képező, S... 12. szám alatti ingatlanból 1989 nyarán végleg elköltözött. A Salgótarjáni Városi Bíróság a II. rendű alperes keresete folytán indult perben az 1990. szeptember 13-án meghozott 1.P.21.318/1989/11. számú jogerős ítéletével a peres felek közös tulajdonát képező S... 12. szám alatti családi ház használatát a felperes és a II. rendű alperes között megosztotta. A Salgótarjáni Városi Bíróság a 2004. május 19-én kelt 6.P.20.953/2003/12. számú ítéletével megállapította, hogy az említett ingatlan - melynek vonatkozásában a felperes és a II. rendű alperes tulajdonjoga $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba - 4/10 részben a II. rendű alperes és 6/10 részben a felperes tulajdonát képezi. A Salgótarjáni Városi Bíróság a 2.P.20.281/2008/25. számú ítéletével a perbeli ingatlan kizárólagos használójául 2009. február 1-jétől kezdődően a felperest jelölte ki és kötelezte a felperest, hogy a II. rendű alperes részére 15 napon belül fizessen meg 1 971 928 forintot és 2009. február 1-jétől kezdődően havonta előre 25 930 forint többlethasználati díjat. Az 1 971 928 forint

marasztalási összeg 705 600 forint kártérítésből, 971 803 forint lejárt többlethasználati díjból, valamint 294 525 forint II. rendű alperesi értéknövelő beruházásból tevődött össze. A jogerős ítélet alapján a felperessel szemben végrehajtási eljárás indult.

A felperes a 2010. december 13-án előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság az I. és a II. rendű alperest kötelezze egyetemlegesen 18 647 637 forint megfizetésére, mely összeg a perbeli S... 12. szám alatti ingatlan fenntartásával, a szennyvízcsatorna megépítésével és a személyszállítással kapcsolatos, 1989-től kezdődően felmerült költségeket tartalmazza. A II. rendű alperes mint a felperes tulajdonostársa köteles a költségek ráeső részének megfizetésére. A felperes az I. rendű alperessel szemben a keresetét arra alapította, hogy az I. rendű alperes képviselte a II. rendű alperest a felperes és a II. rendű alperes között korábban folyamatban volt perekben. Az I. rendű alperes ügyvéd, felelősségbiztosítása fedezetet nyújt a követelés megtérítésére.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felperes I. rendű alperessel szembeni kereseti kérelme nem határozott, nem állapítható meg, hogy a felperes milyen igényt érvényesít az I. rendű alperessel szemben. Előadta, hogy a felperes ellen 10 évvel ezelőtt indított peres eljárások a közelmúltban jutottak végrehajtási szakba, ezért a felperes mindent igyekszik megtenni annak érdekében, hogy elérje a végrehajtás felfüggesztését. A fentieken túl az I. rendű alperes elévülésre is hivatkozott.

A II. rendű alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint a felperes keresete olyan követeléseket tartalmaz, amit a korábbi peres eljárás során eljáró bíróságok már jogerősen elbíráltak. Arra is hivatkozott, hogy a felperes keresete a csatornázási költségek tekintetében idő előtti, mert azt még a felperes ki sem fizette. Előadta, hogy a felperes hibájából előnytelen szerződés kötött a csatorna építésére, amely ellen a II. rendű alperes tiltakozott.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta.

Ítéletét a Ptk. 99. §-ára és 141. §-ára alapította. Hangsúlyozta, hogy a felperes a perben az alperesekkel szemben azon fenntartási költségeket kívánta érvényesíteni, amelyek a felperes lakhatása folytán merültek fel. Megállapította, hogy az ingatlant 1989 óta a felperes használja, a II. rendű alperesnek annak használatára lehetősége nem volt a felperes összeférhetetlen magatartása miatt. A felperes a saját szükségleteinek biztosítása érdekében felmerült költségeket kívánja a perben a II. rendű alperessel szemben érvényesíteni, amelyek a felperes lakhatása folytán merültek fel, így azok a II. rendű alperesre nem átháríthatóak. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a felperes rezsiköltségek megfizetésével kapcsolatos kereseti kérelmét a II. rendű alperes vonatkozásában nem találta megalapozottnak.

Nem tartotta alaposnak a szennyvízbekötés kapcsán teljesített befizetések elszámolására irányuló kereseti kérelmet sem. Rámutatott, hogy az ügyben korábban eljáró bíróságok e beruházás értéknövelő volta vonatkozásában már jogerős ítéletet hoztak, a Salgótarjáni Városi Bíróság a 6.P.20.953/2003. számú ügyben hozott ítéletében a felperes erre vonatkozó viszontkereseti kérelmét elbírálta, melynek során megállapította, hogy e beruházás a csatornázottságot figyelembe véve értéknövelő tényezőként már nem számolható el, az ingatlan forgalmi értékében nem jelent növekedést.

Nem tartotta megalapozottnak a felperes által megfizetett összegek kötelmi igényként való érvényesítését sem. Hangsúlyozta, hogy a felperes a szerződés megkötése kapcsán maga intézkedett, az alperes által felajánlott kedvezőbb szerződéskötési lehetőséget elutasította, ezért a szennyvízcsatorna bekötésével kapcsolatos intézkedése kizárólag az ő érdekkörében merült fel. Erre alapítva nem vette figyelembe a II. rendű alperes azon nyilatkozatát, amely szerint a kedvezményes szerződés folytán keletkező fizetési kötelezettség fele részének megfizetésére kötelezettséget vállal.

Az elsőfokú bíróság teljes egészében megalapozatlannak találta a felperes I. rendű alperessel szembeni keresetét. Hangsúlyozta, hogy önmagában az a tény, hogy a korábbi perekben a II. rendű alperest az I. rendű alperes, mint ügyvéd képviselte, akinek a felelősségbiztosítója a keresetben érvényesített összeg kifizetésére vélhetően képes, a felperesi kereset alátámasztására nem szolgálhat.

Mindezek alapján a felperes keresetét mind az I. rendű, mind a II. rendű alperes vonatkozásában elutasította. A pervesztes felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt eljárási illetékről a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett. Tekintettel arra, hogy a II. rendű alperesnek perköltség igénye nem volt, míg az I. rendű alperes a kitűzött tárgyaláson nem jelent meg, ezért a perköltségről való rendelkezést mellőzte.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával az ingatlan szennyvízcsatornára való rákötésével kapcsolatban felmerült költség - amelyet az elsőfokú eljárásban 640 000 forintban jelölt meg - részarányos megfizetésére kérte a II. rendű alperest kötelezni, annak 49 %-os tulajdoni hányadára tekintettel. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

Hangsúlyozta, hogy a Salgótarjáni Városi Bíróság 6.P.20.953/2003. számú elutasító ítélete a szennyvízcsatorna rákötési költségével kapcsolatban nem jelent ítélt dolgot, mert e perben érvényesített követelés más jogalpból ered, azt a felperes a Ptk. 141. §-ára alapította és összegaszerűségében is eltér a korábban elbírált igénytől. Kifejtette, hogy álláspontja szerint közömbös az ügy eldöntése szempontjából, hogy a beruházás növelte-e az ingatlan műszaki vagy forgalmi értékét. A csatornázásra a hatósági kötelezés alapján, szankciók kilátásba helyezésével került sor, ennek költsége a tulajdonosokat közösen terheli. Ebből következően az elsőfokú

bíróságnak a beruházás körülményeit és költségeit, valamint azok viselését részletesen vizsgálnia kellett volna, ezt azonban elmulasztotta.

A fellebbezésében a felperes fenntartotta az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját, mely szerint tulajdonostársát - a II. rendű alperest - az ingatlan karbantartásával, fenntartásával összefüggő költségek arányos része terheli. Állítása szerint az elsőfokú ítélet tényállása e tekintetben hiányos, amelynek kiegészítését kérte a per adatai alapján.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése szerint, a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül, nem érintette ezért a keresetet az I. rendű alperessel szemben elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést, valamint a II. rendű alperessel szembeni, a rezsiköltségek tulajdonarányos megtérítésére irányuló kereseti kérelem elutasítását. A fellebbezés következtében a másodfokú bíróságnak az ingatlan csatornázásával kapcsolatos költségek megosztására irányuló kereseti kérelem tekintetében kellett állást foglalnia.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelően feltárta, az abból levont jogi következtetésével és meghozott érdemi döntésével - annak kifejtett indokaira is kiterjedően - a Fővárosi Ítéltábla egyetért.

Helyesen hívta fel a Ptk. 99. §-át, amely szerint a tulajdonos jogosult a dolgot használni és a dologból folyó hasznokat szedni, viseli a dologgal járó terheket és a dologban beállott azt a kárt, amelynek megtérítésére senkit sem lehet kötelezni.

Indokait kiegészíti a Fővárosi Ítéltábla a Ptk. 140. §-ának (1) bekezdésével, ennek értelmében a tulajdonostársak mindegyike jogosult a dolog birtoklására és használatára; e jogot azonban az egyik tulajdonostárs sem gyakorolhatja a többiek jogainak és a dologhoz fűződő törvényes érdekeinek sérelmére. A Salgótarjáni Városi Bíróság a 2.P.20.281/2008/25. számú ítéletével a perbeli ingatlan kizárólagos használójául 2009. február 1-jétől kezdődően a felperest jelölte ki, aki a peradatok szerint azt 1989. nyarától már ténylegesen kizárólagosan használta, mert az ingatlanból a II. rendű alperes - a felperes összeférhetetlen magatartása miatt - a visszatérés szándéka nélkül, véglegesen elköltözött.

Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt a Ptk. 141. §-ára, amely szerint a dolog hasznai a tulajdonostársakat tulajdoni hányaduk arányában illetik meg, ilyen arányban terhelik őket a dolog fenntartásával járó és a dologgal kapcsolatos egyéb kiadások, a közös tulajdoni viszonyból eredő kötelezettségek és ugyanilyen arányban viselik a dologban beállott kárt is.

A felperes a perben a szennyvízcsatorna bevezetésével összefüggésben előterjesztett igényét a Salgótarjáni Városi Bíróság előtt a II. rendű alperes által indított, 6.P.20.953/2003. szám alatt folyó eljárásban - tekintettel arra, hogy ott jelen per felperese alperesként szerepelt - viszontkeresettel érvényesítette, mely viszontkeresetét az elsőfokú bíróság a 6.P.20.953/2003/12. számú, 2004. május 19-én meghozott ítéletével elutasította. A II. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró Nógrád Megyei Bíróság a 2004. október 28-án meghozott Pf.20.709/2004/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben - a megállapított tulajdoni hányadok tekintetében - megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta. A Legfelsőbb Bíróság a 2005. március 10-én kelt Pfv.E.20.369/2005/2. számú végzésével a felperes felülvizsgálati kérelmét elutasította. A felperes jelen perben előterjesztett, a szennyvízbekötés kapcsán felmerült költségek elszámolására vonatkozó kereseti kérelme tehát már jogerősen elbírálásra került.

Megalapozatlanul hivatkozott a felperes a fellebbezésében arra, hogy a Salgótarjáni Városi Bíróság elutasító ítélete nem jelent ítélt dolgot, mert a perbeli követelést a felperes a korábbi peres eljárásban más jogcímen terjesztette elő. A Salgótarjáni Városi Bíróság a 6.P.20.953/2003. szám alatt folyt elsőfokú eljárásban a felperes szennyvízbekötés kapcsán felmerült költségeinek II. rendű alperes általi tulajdonarányos megtérítése irányuló viszontkeresetét bírálta el, ítélete ebben a tekintetben jogerőre emelkedett.

A Pp. 229. §-ának (1) bekezdése szerint a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapról származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek - ideértve azok jogutódait is - egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék (anyagilag jogerő).

A felperes kereseti kérelme a kifejtettek értelmében a korábbi, jogerősen lezárt peres eljárásban elbírált ugyanazon tényalapról származó ugyanazon jogra - a felperes és a II. rendű alperes közös tulajdonát képező ingatlan csatornázásával kapcsolatban felmerült költségek tulajdoni hányadok szerinti megosztására - irányult, amelyre tekintettel megalapozottan került sor az elsőfokú bíróság által annak elutasítására.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve a fellebbezett részét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A II. rendű alperes a fellebbezési eljárásban személyesen járt el, míg az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, erre tekintettel a Fővárosi Ítéltáblának az alperesek másodfokú perköltségéről rendelkeznie nem kellett.

Az eredménytelenül fellebbező felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről a Pp. 239. §-a értelmében alkalmazandó 78. §-ának (1) bekezdése, és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74. §-

ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) és (2) bekezdése, valamint 14. §-a alapján határozott. A pártfogó ügyvéd díjáról a Pp. 87. §-ának (2) bekezdése és 78. §-ának (1) bekezdése szerint akként rendelkezett, hogy annak viselésére teljes egészében az állam köteles.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2012. október 2.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: